

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Generální ředitelství cel/TanQuid Polska Sp. z o. o.

(Sprawa C-711/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek akcyzowy – Dyrektywa 92/12/WE – Artykuł 4 – Przepływ towarów objętych procedurą zawieszenia poboru podatku akcyzowego – Warunki – Artykuły 6 i 20 – Dopuszczenie wyrobów do konsumpcji – Sfałszowanie urzędowych dokumentów towarzyszących – Naruszenie lub nieprawidłowości popełnione w trakcie przepływu wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru podatku akcyzowego – Nieprawidłowe wyprowadzenie produktów z procedury zawieszenia – Odbiorca niewiedzący o przepływie – Oszustwo popełnione przez osobę trzecią – Artykuł 13 lit. a) i art. 15 ust. 3 – Obowiązkowa gwarancja w zakresie przepływu – Zakres]

(2022/C 198/12)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Generální ředitelství cel

Strona przeciwna: TanQuid Polska Sp. z o. o.

Sentencja

Dyrektywę Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienioną dyrektywą Rady 94/74/WE z dnia 22 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że wysyłka na podstawie dokumentu towarzyszącego i obowiązkowej gwarancji przez uprawnionego właściciela składu wyrobów podlegających podatkowi akcyzowemu stanowi przepływ wyrobów objętych procedurą zawieszenia poboru podatku akcyzowego w rozumieniu art. 4 lit. c) tej dyrektywy, niezależnie od tego, czy z uwagi na stanowiące oszustwo zachowanie osób trzecich właściwy odbiorca wskazany w tym dokumencie towarzyszącym i w tej gwarancji nie wiedział, że owe wyroby zostały do niego wysłane, do chwili gdy ów fakt lub inna nieprawidłowość lub naruszenie zostaną stwierdzone przez właściwe organy danego państwa członkowskiego.

Okoliczność, że obowiązkowa gwarancja ustanowiona przez uprawnionego właściciela składu dla celów tej wysyłki wskazuje nazwę uprawnionego odbiorcy, ale już nie jego status zarejestrowanego podmiotu gospodarczego, nie ma wpływu na zgodność z prawem takiego przepływu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Galapagos BidCo. S.a.r.l./DE, w charakterze syndyka masy upadłościowej Galapagos S.A., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

(Sprawa C-723/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) 2015/848 – Postępowanie upadłościowe – Artykuł 3 ust. 1 – Jurysdykcja międzynarodowa – Przeniesienie głównego ośrodka podstawowej działalności dłużnika do innego państwa członkowskiego po złożeniu wniosku o wszczęcie głównego postępowania upadłościowego]

(2022/C 198/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Galapagos BidCo. S.a.r.l.

Druga strona postępowania: DE, w charakterze syndyka masy upadłości Galapagos S.A., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, sąd państwa członkowskiego, do którego wpłynął wniosek o wszczęcie głównego postępowania upadłościowego, zachowuje wyłączną jurysdykcję do wszczęcia takiego postępowania, jeżeli główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika zostaje przeniesiony do innego państwa członkowskiego po złożeniu tego wniosku, lecz przed wydaniem przez ten sąd rozstrzygnięcia w jego przedmiocie. W konsekwencji i w zakresie, w jakim rozporządzenie to ma nadal zastosowanie do rzeczzonego wniosku, sąd innego państwa członkowskiego, do którego wniesiono następnie wniosek zawierający takie samo żądanie, nie może co do zasady stwierdzić swojej jurysdykcji w celu wszczęcia głównego postępowania upadłościowego, dopóki pierwszy sąd nie wydał rozstrzygnięcia i nie stwierdził braku swojej jurysdykcji.

(¹) Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – CT, Ferme de la Sarte SPRL/Région wallonne

(Sprawa C-726/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna (WPR) – Finansowanie przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 – Artykuł 17 ust. 1 lit. b) – Pomoc inwestycyjna dotycząca przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych objętych załącznikiem I do traktatu FUE – Pojęcie „produktów rolnych” – Pojęcia „drzew żywych i pozostałych roślin; bulw, korzeni i podobnych” oraz „kwiatów ciętych i liści ozdobnych” – Darnina w zwojach do krycia zielonych dachów]

(2022/C 198/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CT, Ferme de la Sarte SPRL

Strona pozwana: Région wallonne

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 należy interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „produktów rolnych objętych załącznikiem I do traktatu [FUE]” obejmuje rośliny wykorzystywane do krycia zielonych dachów, takie jak darnina w zwojach, w związku z czym dotyczące ich inwestycje materialne mogą korzystać z pomocy w ramach środka wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w tym przepisie.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.